

De geschiedenis van ridder
Clap van Rammelsteyn

Tekst en tekeningen van

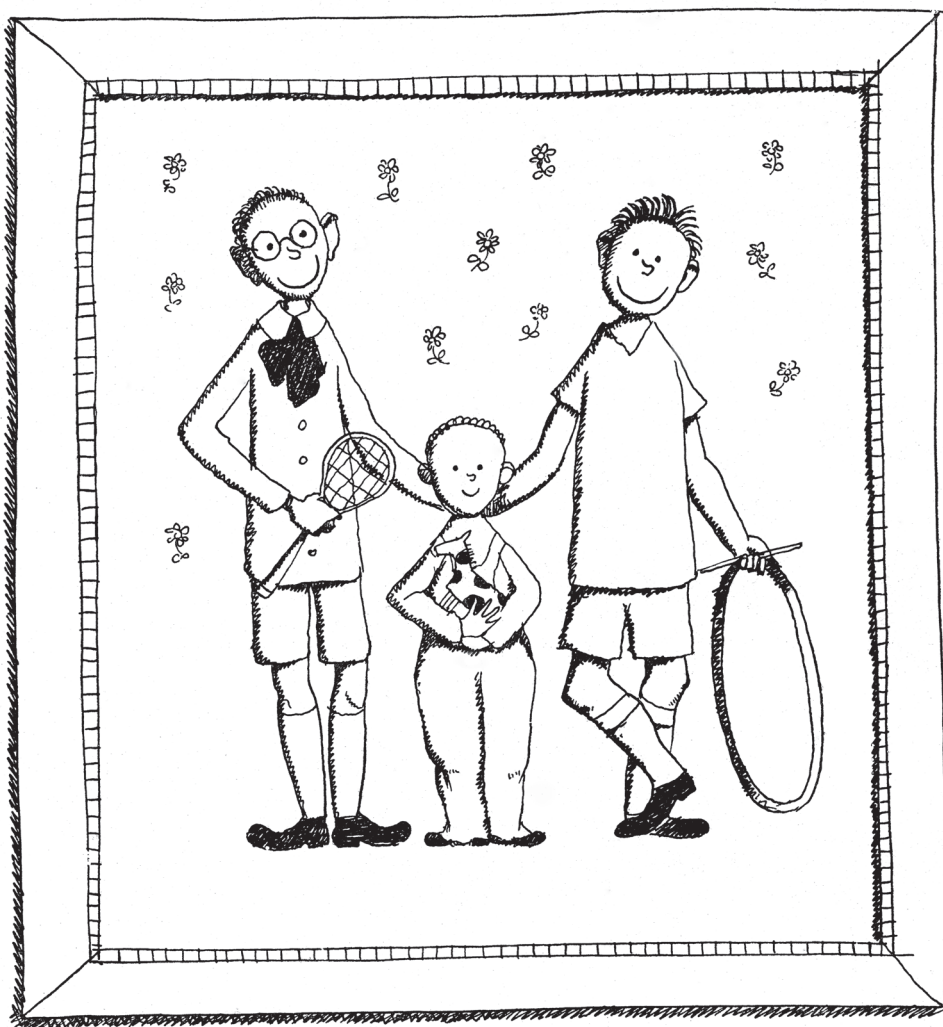
AART VAN EWIJK

Reith | Hendriks 2015

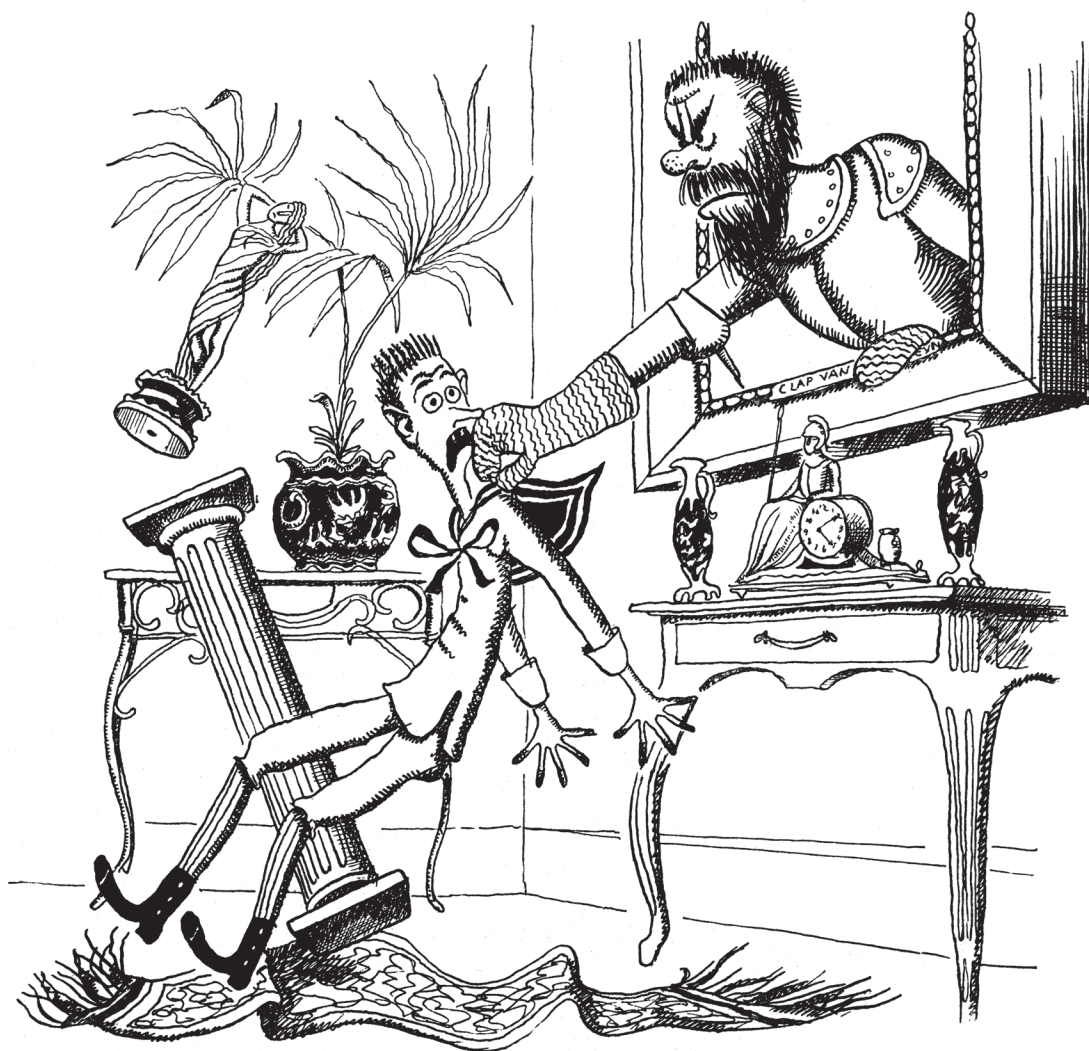
Dit is het portret van ridder Clap van Rammelsteyn, in zijn tijd bijgenaamd Floris de Vechtjas, die leefde omstreeks het jaar 1246.

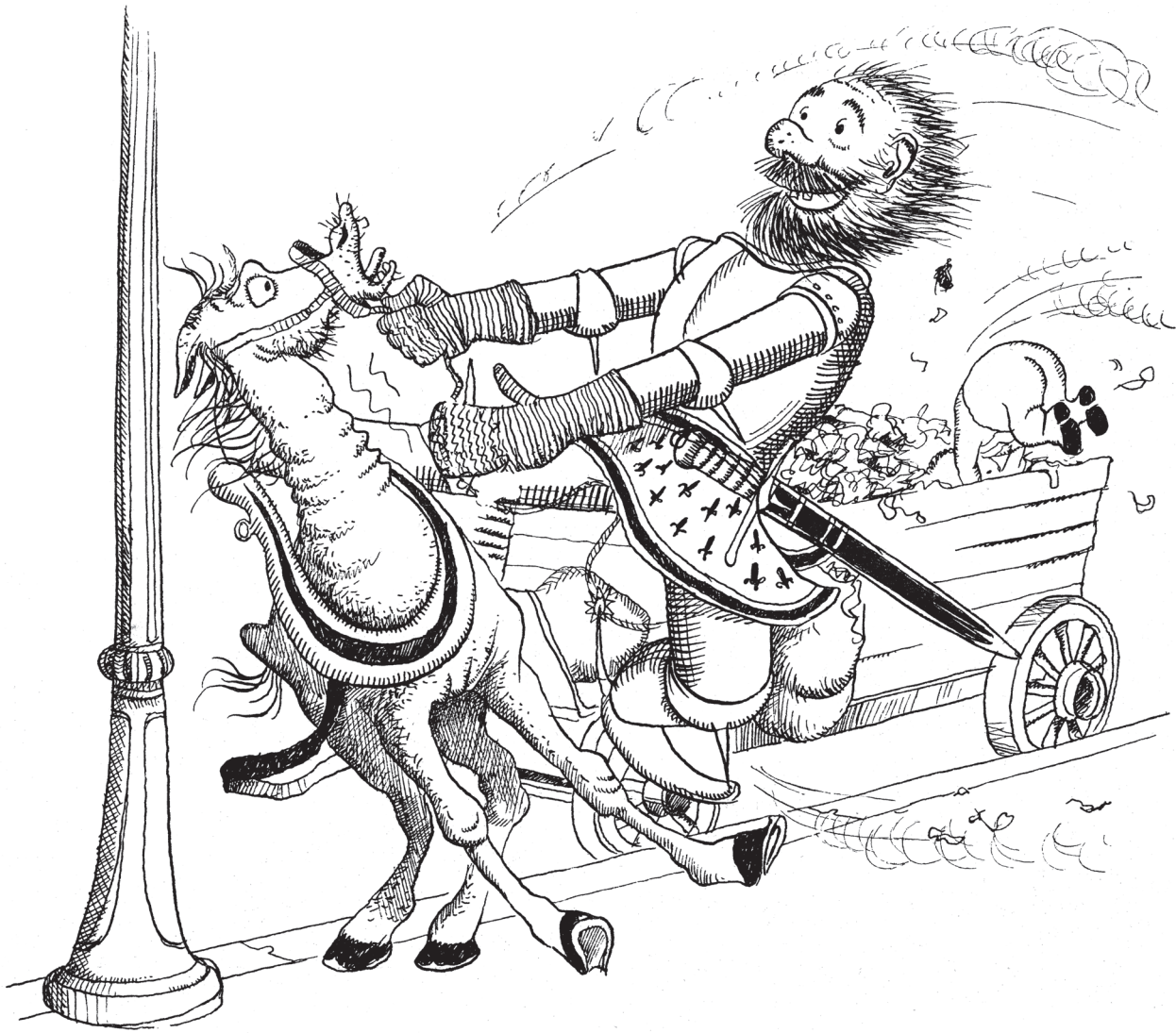
... **E**n dit is het portret van Kees, Japie en Dicky Klap, zijn afstammelingen, die leven omstreeks 1946 ...

... **E**n dit zijn de heren Klap in levende lijve! Dit is geen portret meer, maar de droevige werkelijkheid. Je ziet, het zijn waardige navolgers van hun betbetbetovergrootvader: altijd slaags ...!

Want zijn geest ging over in het schilderij, dat nu hier in de kamer hangt. En nu heb ik met eigen ogen gezien, dat in mijn jeugd mijn broer, die een erge plaaggeest was, op zekere dag, toen hij verschrikkelijk stout was geweest, door Floris de Vechtjas in zijn nekvel werd gepakt! Vaders stem klonk steeds geheimzinniger ...

Een ros, een ros . . . ! Een strijdros . . . !' klonk luid Floris' riddergeluid. Door angst was zijn oog zeker een beetje vertroebeld, want anders had hij Piet niet voor een 'strijdros' aangezien. Maar nu wierp ridder Clap van Rammelsteyn zich vol overgave en vuur, onder luid vreugdegehuil, op het doorgezakte karkas van het oude schillenpaard, terwijl Dicky tussen de schillen dook.

Zelfs de dienstdoende agent, die niet tot de dappersten behoorde, was, in plaats van krachtig op te treden, de sigarenwinkel op de hoek binnengevlucht. Hij belde in doodsangst zijn commissaris op: 'Een spook op klaarlichte dag, commissaris . . . ! ik kan nét van hieruit zien hoe hij onze mooie nieuwe trams, waarvoor de gemeente zoveel heeft moeten betalen, aan flarden slaat . . . o, jemienee . . . het is afgrijselijk . . . Hij heeft een lange blikopener in zijn handen en is zelf ook helemaal in blik verpakt . . . !!!'

Het schouwspel, dat ze nu door de bomen te zien kregen, was werkelijk heel feeëriek! Tussen de met lampions behangen bomen dansten sierlijke dames en heren in middeleeuwse kostuums op de maat van zoete melodieën. De beide vermoeide zwervers konden hun ogen haast niet geloven . . . ‘Nee maar, kijk eens Dicky, dat is een bal, een echt ridderbal, zoals ik er zoveel in mijn jonge jaren heb meegemaakt!’ sprak opa Floris zeer verheugd.

En jawel hoor, Dicky's voorgevoel bleek niet ongegrond te zijn. Ridder Clap stapte het paadje af dat naar het water liep en al snel klonk zijn verheugde stem: 'Kijk eens hier Dick, een prácht van een zwemwatertje!' Nog vóór Dick het had kunnen verhinderen, had Floris zijn zware rusting uitgetrokken en in zijn lang, vreemd hemd stapte hij naar het water.

Een harde bons, gevolgd door een heftig slingeren van de boot deed onze parkwachter uit zijn gepeins opschrikken: een baardig hoofd, omkranst met waterplanten, verscheen boven de rand van de boot ‘Neptunus . . . !!’ schoot het als een bliksemschicht door zijn gedachten.